

DCA και κολοκύθια με ρίγανη, ενάντια στον καρκίνο

Τις τελευταίες ημέρες κυκλοφορεί ένα θέμα στο διαδίκτυο (αναδημοσιεύτηκε μάλιστα και σε απογευματινή εφημερίδα), τύπου «Διαδώστε το», με σύνηθες τίτλο «DCA - Βρέθηκε το φάρμακο για τον καρκίνο, αλλά παρεμποδίζεται η κυκλοφορία του απ' τις φαρμακοβιομηχανίες». Το θέμα συνήθως συνοδεύεται και με ένα βίντεο που βρίσκεται στο YouTube.

Ας δούμε λοιπόν τι λέει το κείμενο:

«D.C.A. DiChloroAcetate

Υπάρχουν θεραπείες για τον καρκίνο που το υπουργείο υγείας δεν θέλει να γνωρίζετε.

Παρακολουθήστε το βίντεο και σκεφτείτε πως μπορείτε να βοηθήσετε για να σωθούν ζωές!

Διαδώστε αυτό το βίντεο όπου μπορείτε.

Βγήκε το νέο επαναστατικό φάρμακο για τον καρκίνο από ερευνητική ομάδα του Καναδά με προϊστάμενο Έλληνα ερευνητή του εξωτερικού. Δραστική αντιμετώπιση των καρκίνων Πνεύμονα, Εγκεφάλου και Στήθους και δευτερευόντως άλλων μορφών, δίχως τις παρενέργειες της τυπικής χημειοθεραπείας. Εργαστηριακή επίτευξη συρρίκνωσης καρκινικών όγκων πάνω από 70%.

Εμποδίζεται να βγει στην αγορά και να χρηματοδοτηθούν οι έρευνες επειδή το φάρμακο δεν είναι συμβατό με τους αμείλικτους νόμους του Καπιταλισμού του πλέγματος των φαρμακοβιομηχανιών και της Νέας Τάξης.

Για μια ακόμα φορά οι Έλληνες του εξωτερικού μεγαλουργούν και πρωτοστατούν στην μάχη εναντίον του καρκίνου».

Δεν μπορώ να γνωρίζω την σκοπιμότητα αυτών που ξεκίνησαν να διαδίδουν αυτή τη φήμη (πιθανότατα μέσω αλυσιδωτών e-mails). Μια φήμη που δεν είναι καινούργια, αλλά υφίσταται τα τελευταία χρόνια (το DCA είναι γνωστό από την

δεκαετία του 80). Το σίγουρο είναι όμως ότι αυτοί που έχουν αναλάβει να το προωθήσουν, ή είναι πανάσχετοι με το θέμα «καρκίνος», ή αρκετά επιπόλαιοι.

Αν δεν ήταν κάτι από τα παραπάνω, θα γνώριζαν ότι ο καρκίνος δεν είναι μια μεμονωμένη νόσος και δεν αντιμετωπίζεται με ένα συγκεκριμένο φάρμακο και πως οι διάφορες μορφές του καρκίνου απαιτούν διαφορετική θεραπευτική αντιμετώπιση και συνεπώς διαφορετική φαρμακευτική αγωγή.

Μια από τις δυνατότητες που χαρακτηρίζουν το DCA, σύμφωνα με όσους το επικαλούνται και αναφέρεται και στο κείμενο, είναι και η μέχρι 70% συρρίκνωση των καρκινικών όγκων. Και μόνο απ' αυτό το στοιχείο, είναι δυνατόν να συμπεράνει κανείς την ελαφρότητα του θέματος.

Πρώτον, γιατί η συρρίκνωση αυτή δεν αφορά ανθρώπινους καρκινικούς όγκους, αλλά όγκους που δημιουργήθηκαν σε ποντίκια για να δοκιμαστεί το DCA.

Δεύτερον, γιατί η αφαίρεση ή συρρίκνωση των όγκων, σήμερα επιτυγχάνεται έτσι κι αλλιώς, είτε με χειρουργική μέθοδο, όσον αφορά την αφαίρεση, είτε με τις υπάρχουσες θεραπείες (χημειοθεραπείες και ακτινοβολίες), όσον αφορά την συρρίκνωση και μάλιστα όχι μόνο σε ποσοστό μέχρι 70%, αλλά μέχρι και 100%. Το θέμα όμως, δεν είναι μόνο αν θα εξαφανιστούν οι όγκοι, αλλά αν θα εξαφανιστούν οριστικά, χωρίς ενδεχόμενο επανεμφάνισης. Επομένως, για ποια θεραπεία μιλάμε;

Ως ένα άλλο υπέρ του DCA, όπως διαβάζουμε, θεωρείται η ακίνδυνη χρήση του. Κάτι τέτοιο είναι ανακριβές. Τα μέχρι τώρα πειράματα, έχουν δείξει ότι το DCA, δεν είναι και τόσο ακίνδυνο, καθώς επιδρά αρνητικά στο νευρικό σύστημα. Το χειρότερο; Σε κάποια από τα πειράματα που έγιναν σε ζώα, δημιούργησε καρκινικούς όγκους!

Επιπλέον, ο καθηγητής Ευάγγελος Μιχελάκης, στον οποίο αποδίδεται η «τρομερή» αυτή ανακάλυψη, είναι καρδιολόγος (ούτε καν ογκολόγος) στην Αλμπέρτα του Καναδά και όπως παραδέχεται και ο ίδιος *«Πολλά υποψήφια φάρμακα είναι θαυμάσια όταν δοκιμάζονται σε ποντίκια. Όταν πάμε σε κλινικές δοκιμές σε ανθρώπους όμως απορρίπτουμε ως και το 95% αυτών»*.

Όσον αφορά τον λόγο που «εμποδίζεται» η διάδοση του φαρμάκου, είναι τουλάχιστον αστείο. Αν μια φαρμακοβιομηχανία, είχε στα χέρια της την «θεραπεία» του καρκίνου, το βέβαιο είναι ότι θα είχε χεστεί στο τάληρο, όσο φτηνά κι αν την πουλούσε. Αλλά και πανάκριβη να ήταν, ένας καρκινοποθής που είναι ικανός να ταξιδεύσει μέχρι την Κούβα για να βρει το δηλητήριο του σκορπιού που υποτίθεται ότι θεραπεύει τον καρκίνο (μήπως θυμάστε και την

φραπελιά;), θα δίσταζε να πληρώσει ένα φάρμακο που αποδεδειγμένα θα του σώσει τη ζωή, όταν στο παρελθόν έχει ξοδέψει ενδεχομένως ολόκληρη περιουσία για τον ίδιο λόγο;

Το θέμα με τις φαρμακοβιομηχανίες είναι πως λόγω του ότι το DCA δεν είναι κατοχυρωμένο σαν πατέντα (non-patentable), δεν αναλαμβάνουν το όποιο κόστος της έρευνας, καθώς δεν θα υπάρχουν αποκλειστικά δικαιώματα των πωλήσεων. Σε απλά ελληνικά, ποια εταιρεία θα χρηματοδοτήσει μια τέτοια έρευνα, όταν γνωρίζει ότι τους καρπούς της ενδεχόμενης επιτυχίας θα μπορούν να τους γευτούν και οι ανταγωνίστριες εταιρείες και μάλιστα με μηδενικό κόστος, ενώ ή ίδια ίσως να μην καταφέρει να κάνει ούτε απόσβεση του κόστους των ερευνών; Λιγότερη συνωμοσιολογία δεν θα έβλαπτε...

Με το DCA γίνονται κάποια πειράματα, εδώ και λίγα χρόνια και ίσως συνεισφέρει στο μέλλον στην καταπολέμηση του καρκίνου. Μέχρι αυτή τη στιγμή όμως, δεν είναι τίποτε άλλο, παρά ένα, ενδεχομένως ελπιδοφόρο, πειραματικό φάρμακο, που δοκιμάζεται σε μερικές δεκάδες ασθενών στον Καναδά, από τον Σεπτέμβριο του 2007.

Νομίζω, ότι προς το παρόν τουλάχιστον, δεν αξίζει τον κόπο να ασχοληθεί κανείς περαιτέρω μ' αυτό το θέμα. Θα ήθελα να κάνω όμως μια έκκληση σ' αυτούς που αβασάνιστα και χωρίς να το ψάξουν λίγο παραπάνω, διαδίδουν τέτοιες ανυπόστατες φήμες:

Παιδιά, μην παίζετε με την ελπίδα, αλλά και την υγεία των καρκινοπαθών. Δεν σας καταλογίζω κακή πρόθεση. Σκεφτείτε όμως πόσο κακό κάνει στην ψυχολογία των ασθενών, η αναπόφευκτη διάψευση αυτών των ανυπόστατων ελπίδων.